

عنوان مقاله:

بررسی عوامل شخصیتی تأثیرگذار بر تکرار جرم توسط زندانیان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه صابرنسب - کارشناس حقوق دانشگاه مرکز اسلام آباد غرب

محسن قنبری - کارشناس حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

خلاصه مقاله:

اهمیت و جایگاه امر پیشگیری، در علوم جنایی بر هیچ کس پوشیده نیست. در این میان پیشگیری از تکرار جرم، به لحاظ هزینه های گزاف امنیتی، اقتصادی و اجتماعی که ارتکاب مجدد بزه بر جامعه تحمیل می نماید و همچنین از این حیث که تکرار جرم به عنوان یکی از نشانه های حالت خطرناک بزهکار مطرح می شود، اهمیت دو چندان یافته و توجه دست اندرکاران سیاست جنایی را در سراسر جهان به خود جلب نموده است. از دیر باز یکی از راه های مبارزه با تکرار جرم و پیشگیری از وقوع آن، تشدید کیفر و اعمال مجازات های سخت بوده است. اما به دنبال افشای ناکارآمدی این اقدامات در مهار رشد فزاینده ی تکرار جرم، رویکرد پیشگیری و اصلاح مجرمین به عنوان رویکردی انسانی مطرح شد. در رویکرد اخیر، بزهکاران با رویکردی انسانی، در طول دوران حبس، اصلاح و تهذیب شده و با از بین رفتن زمینه های ارتکاب جرم، برای ورود موفق به جامعه تربیت می شوند. همچنین استمرار این اقدامات و تدابیر پس از خروج از زندان و به ویژه دوران انتقال در بازگشت این افراد به زندگی سالم و عاری از بزه، نقش بسزایی ایفا می کند. در این نوشتار کاستی های نهاد های مجری عدالت کیفری و ناتوانی و ضعف های بزهکاران جهت باز اجتماعی شدن و انطباق با حیات عاری از جرم، بررسی راهکارهای اصلاحی و درمانی قابل اعمال بر زندانیان در راستای پیشگیری از ارتکاب مجدد بزه بررسی شده است.

کلمات کلیدی:

تکرار جرم، پیشگیری و کنترل جرم، سزادهی، اصلاح و درمان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1121627>

